

Norsk

Pris kr. 0,80

Hefte 3 1948

BRIDGE MAGASIN

Organ for Norsk Bridgeforbund

I dette
nummer
blant annet:
Nytt i
spørremeldinger.

Utdrag av Ekspertklubben

Ø—V i faresonen. Meldingene
har gått:

Nord:	Øst:	Syd:	Vest:
1 ♡	pass	2 ♢	pass
3 ♡	pass	3 ♠	pass
4 ♡	dobl.	?	

Hva melder De nå som Syd med:

♠ E 9 6 5

♥ Ingen

♦ E K 8 3 2

♣ E 9 6 5

Forbundets årsberetning.

Norsk Bridgeforbund har sendt ut sin årsberetning for 1947. Av denne framgår at forbundet nå har 572 klubber og 17 011 medlemmer, en tilbakegang fra året før hvor det var 612 klubber med 19 597 medlemmer. Noe annet er vel imidlertid ikke å vente, midt under krigen var det ca. 20 000 medlemmer, og flere av disse har stått som papirmedlemmer et par år etterpå. Nå er vi imidlertid kommet ned på et mer normalt tall, om man kan uttrykke seg slik.

Gledelig er det imidlertid å se at bridgen har stor framgang over alt hvor den ikke var så sterk under krigen. Sørlandet har stigning, og Nord-Norge kan oppvise en rekordartet økning, fra 19 klubber med 876 medlemmer til 35 klubber med 1 440 medlemmer.

Det er opprettet 6 nye kretser, 3 av dem er kommet ved deling av gamle. I alt har Forbundet nå 29 kretser, pluss Vest-Finnmark, hvor det for tiden er bare en klubb.

Det meste av årsberetningen er forøvrig kjent for magasinet lesere fra før, i farten finner vi ikke annet enn at Narvesens Bedriftslags gave til propaganda er delt mellom Nordland og Troms, Helgeland, Sogn og Fjordane og Hardanger og Voss kretser.

Regnskapet viser et overskudd på kr. 148.11. Forbundets kapital er på kr. 20 575.88.

Forbundet har nå i alt 22 autoriserte bridgelærere, nemlig følgende:

Frk. Ala Sandberg, Oslo, Per Bang, Oslo, Age Bergeland, Sandnes, Rolf Bøe, Oslo, Leif Christiansen, Oslo, Edm. Dokka, Oslo, Ivar Dæhlin, Oslo, Leif Falck-Pedersen, Mysen, Jan V. Garwick, Oslo, Rannik Halle, Oslo, Einar Hauger, Oslo, Harald Holth, Oslo, Thor Kolberg, Bærum, Otto Krefting, Oslo, Dagfinn Lindberg, Trondheim, Edw. C. Mowinckel, Bergen, Finn Nielsen, Oslo, Isak Nielsen, Oslo, Per Nielsen, Oslo, Anders Paulsen, Oslo, Odd Syse, Oslo.

Hellerup Bridge Klub,

Danmark, arrangerer en åpen skandinavisk parturning, søndag 23. mai. Det kjempes om en vandrepokal, som tilfaller det par som står best etter 3 år.

Norske bridgespillere, som likevel skal til Danmark i denne tid, har adgang til å delta. Bindende anmeldelse må sendes til Prokurist E. Fabricius, Sundvej 6, Hellerup, Danmark, innen 23. april.

Startkontingenten, kr. 20,— pr. spiller, betales ved frammetet. I startkontingenten er inkludert frokost, øl og kaffe, som inntas i en pause.

Deltagerantallet er begrenset til 36 par.

NORSK BRIDGEMAGASIN

ORGAN FOR NORSK BRIDGEFORBUND

Nr. 3

Mars 1948

19. årgang.

Redaktør: R. HALLE. Postboks 120, Bestun. Tlf. 55 93 34

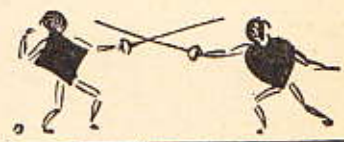
Red.sekretær: ROLF BØE. Eugeniegt. 1. Tlf. 46 02 91

Utgitt av A. M. Hanches Forlag. Kongens gt. 4, Oslo. Tlf. 41 21 81

Abonnement: Kr. 8,00 pr. år.

Løssalg: Kr. 0,80 pr. nummer

Bridgelesning.

Det er svært mange som spiller bridge, men forholdsvis få som leser bridge. For de flestes vedkommende innskrenker bridgelesning seg til den daglige bridgespalten i avisen, (som det for øvrig ikke er alle aviser som har). Magasinet kommer bare ut en gang måneden, og bridgebøkene...?

Ja, det var bridgebøkene vi i dag gjerne skulle ha sagt noen ord om. Neppe noe annet land i Europa har en så rikholdig og ikke minst en så god bridgelitteratur. Bortsett fra at de beste og mest populære av Culbertsons bøker regelmessig oversettes til norsk, er det en rekke meget gode originale norske bridgebøker på markedet. Mange er riktignok utsolgt, men det kommer stadig nye etter hvert, for begynner (som også viderekomne vil ha atskillig utbytte av å lese. Det gjelder først og fremst de to utmerkede instruksjonsbøker som vi har fått i det siste, av Rolf Bøe og Ivar Dæhlin) for viderekomne og for de kresne skjøn-

ner. Bøker er det nok av, det gjelder bare å gå i gang med å lese dem.

Men det er det ikke alle som gjør. En av grunnene er kanskje økonomien, som ikke alltid tillater å følge med i alt.

Alminnelige bokelskere ordner seg med bokringer eller boksirkler. Det er en praktisk og billig måte å lese på. Slike bokringer er lett å danne med *klubben som sentrum*. Enhver bridgeklubb burde ha et bibliotek, som eventuelt skaffes ved en liten ekstrakontingent nettopp til dette øyemed. Det er en side av klubblivet som dessverre er alt for lite påaktet, og det er derfor vi nevner den.

Det viser seg gang på gang at det er den teoretiske skolering, både når det gjelder meldinger og spill, at det i første rekke skorter på. Bibliotek og bokring i tilknytning til de enkelte klubbene vil sikkert kunne bøte på de verste manglene.

Nytt i spørremeldinger.

av Rolf Bøe.

Jeg har en liten nyhet i spørremeldingene idag. Det vil si direkte nyhet er det ikke, jeg har såvidt nevnt poenget i «Revidert Vienna» og i «Spørremeldinger», men først nå har jeg fått tid til å utarbeide ideen helt.

Poenget er at en mange ganger kan ha vanskeligheter med å få fastlagt sin egen farge som trumf, slik at et kan få sluppet til med de nødvendige spørremeldinger. La oss si at De f.eks. har:

♠	K	D	Kn	10	8	6	4
♥	E	D	4				
♦	E	K					
♣	5						

Det eneste De er interessert i her i verden er om makker har hj. K og de 2 manglende essene. Blackwood kan ikke hjelpe Dem, fordi De er like langt hvis makker viser 1 konge, det kan være kløverkongen. Det er en liten mulighet for manipulasjon hvis De bruker Culbertsons 4-5 grand, nemlig hvis De kan få inn en hjertermelding en eller annen gang, og deretter få makker til å melde 4 grand. Men det er dessuten den betingelsen at makker ikke må komme med en kløverbemelding. Alt dette blir vanskelig å få istand, og derfor kan vi vel si at 4-5 grandkonvensjonen ikke kan hjelpe Dem heller.

Tilbake står bare spørremeldingene. Men hvordan har De tenkt Dem at De skal få fortalt makker at spar er trumf? De åpner med 2 spar, og hvis makker svarer f.eks. 3 kløver, fortsetter De med 3 spar. Er De nå så heldig at makker sier 3 grand går det bra, men viser han en farge til, eller gjentar kløveren, kan De holde på til De blir gammel og grå før De får fortalt at De ønsker å komme med en spørremelding med spar som trumf.

Dette problemet har jeg søkt å løse ved å lansere følgende regel:

Etter at en helkravmelding er avsagt, kan en bestemme trumffargen

ved en unødig hoppmelding. Makker plikter å svare billigst mulig, og neste melding fra hoppmelderen blir spørremelding, såsant det er i en annen farge enn trumffargen.

Vi skal se litt på forskjellige situasjoner:

1 ♠ — 3 ♥
4 ♠

Det er fullstendig unødvendig for åpneren å hoppmelde her, makker har krevet til utgang. Derfor viser 4 spar at spar skal være trumf, og at åpneren vil spørre i neste runde. Svarhånden plikter å melde «billigst mulig», altså 4 grand, og neste melding fra åpneren er spørremelding, sogar 5 hjerter. Det spiller ingen rolle om fargen er meldt før.

Derimot blir det ingenspørremelding i denne situasjonen:

1 ♠ — 2 ♥
3 ♠ (eller 4 ♠)

fordi det ikke er avgitt noen melding som krever til utgang. 3 spar er bare en henstilling om å tøyse seg til utgang såsant han kan, 4 spar viser at åpneren tror det er utgang i kortene når svarhånden kan melde 2 over en.

Konvensjonen er unødig når det kreves til utgang i grand.

1 ♠ — 2 gr.

Her kan åpneren spørre simpelthen ved å si f.eks. 4 kløver, derved er spar-fargen allerede fastlagt som trumf.

I Vienna kan en få stor nytte av denne konvensjonen, etter kløveråpning med grandsvar eller grandåpning med positivt svar. La oss f.eks. si meldingene går:

1 gr. — 2 ♦
3 ♠

Det er fullstendig unødig for åpne-

ren å si 3 spar har, makkers 2 ruter forteller at meldingene vil bli holdt oppe til utgang. Altså kan 3 hjerter fortelle at fargen er så sterk at den kan fastlegges som trumf uten støtte fra makker. Svarhånden er pliktig til å si 3 spar — melde billigst mulig — og neste melding fra åpneren er spørremelding.

Den samme situasjonen får vi her:

1 ♣ — 1 gr.
2 ♣ — 3 ♥

Derimot vil konvensjonen ikke kunne brukes i dette tilfelle:

1 gr. — 2 ♣
3 ♠

Svarhånden har ikke lovet å holde meldingene oppe, derfor er 3 spar en henstilling til makker om å gå i 4 hvis han har den minste antydning til stikk. Dessuten kan vel ikke åpneren komme med noen spørremelding, etter bare negativt svar fra makker, når han ikke har kort til en 2-åpning.

En pussig situasjon får vi etter kløveråpning med grandsvar når grandmelderen har passet først.

pass — 1 ♣
1 gr. — 2 ♣
3 ♥

Her kan 3 hjerter ikke bety innledningen til spørremeldinger, fordi det

ikke er sikkert det skal meldes utgang. Derimot

pass — 1 ♣
1 gr. — 2 ♦
3 ♥

Åpnerens 2 ruter viser tillegg til åpningen. Derfor skal meldingene fortsette til utgang selv om grandmelderen har passet opprinnelig, og da er 3 hjerter en unødig hoppmelding, som viser at fargen skal være trumf.

Et eksempel:

♠ E D 4	♥ K 8 5 2
♥ E K D Kn	♦ 3 2
♦ 8 6 4	♣ E K 8
♣ D 5 3	♦ 9 7 5 3
Ingen	

N	Ø
V	S

Med den nye konvensjonen går meldingene etter Vienna:

1 gr. — 2 ♦
3 ♥¹⁾ — 3 ♠²⁾
4 ♠³⁾ — 5 ♦⁴⁾
6 ♦⁵⁾ — 6 gr.⁶⁾
7 ♥

- 1) Hjerter skal være trumf.
- 2) Melder billigst mulig. Kunstig melding, bare for å holde oppe for makker.
- 3) Spørremelding, hjerter er trumf.
- 4) Det vanlige svaret.
- 5) Ny spørremelding.
- 6) Det vanlige svaret.
- 7) 7 hjerter må være opplagt.

Eldre årganger

av

Norsk Bridge-Magasin

1/2 pris!

Årgangene 1946 - 47, komplett, samt enkelte numre av tidligere årganger selges for

halv pris,

netto kr. 4.00 pr. årgang plus porto kr. 0.60, så langt opplaget rekker.

Av årgang 1945 kan vi kun skaffe nr. 5-5-6-7-8-9-10 så langt opplaget rekker. Enkeltnummer koster kr. 0.40 + porto kr. 0.10.

Bestilling og remisse sendes til:

NORSK BRIDGE MAGASIN
A. M. Hanches Forlag
Kongensgt. 4, Oslo.

Tredobbelt skvis.

Det er alltid morsomt å se en pen skvis, og her er et par som ikke hører til de dårligste.

Ved 12 bord kom Syd i tre grand på følgende kort. 11 mann gikk bet, den tolvte skaffet seg et overstikk.

♠ D Kn 10 9	♠ E 8 5 3	♠ 7 6 2
♥ K D 10	♥ 9 6 5	♥ 8 7 4 3
♦ 10 8 4 3	♦ D Kn 6	♦ K 5
♣ D 9	♣ K 10 6	♣ Kn 7 5 4

♠ K 4	♠ 7 6 2	♠ E 8
♥ E Kn 4	♥ 8 7 4 3	♥ 9 6
♦ E 9 7 2	♦ K 5	♦ Kn 6
♣ E 8 3 2	♣ Kn 7 5 4	♣ 6

♠ 10 9	♠ 7 6 2	♠ E 8
♥ D 10	♥ 8 7 4 3	♥ 9 6
♦ 10 8 4	♦ K 5	♦ Kn 6
♣ Ingen	♣ Kn 7 5 4	♣ 6

Vest spilte ut spar dame, som fikk beholde stikket, og fortsatte med hjerter konge. Syd smøg fremdeles, selvfølgelig. Vest fortsatte så med spar knekt, og Syd var inne på kongen. Han har seks oplagte stikk på toppkortene, men er nødt til å skaffe seg tre ekstra stikk i minorfargene. Eventuelt kan han oppnå to hjerterstikk ved hjelp av et sluttspill, men under enhver omstendighet må minorfargene behandles slik at Øst ikke kommer inn for tidlig. Et gjennomspill i hjerter vil jo ikke være bra.

I tredje stikk spilte Syd ut kløver 2 og stakk med kongen på bordet. Fra Vest kom nieren, og Syd betraktet den med et meget kritisk blikk. Vest kunne neppe ha D, Kn, 9, for i såfall ville han ikke gitt blindemann sjansen til å få stikk på tieren. Sannsynligheten talte for at Vest hadde en doubleton, og at altså enten knekt eller dame nå var ugardert.

Nå gjalt det jo også å godspille ruter, og siden Øst for enhver pris måtte holdes ute, trakk spilleren damen fra bordet. Øst dekket påpasselig, og esset ble satt i. Så kom en liten kløver opp mot blindemann, i håp om at Vest satt med damen. Naturligvis var det en mulighet for at Vest hadde knekten og Øst damen, men det var iallfall en

sjanse som måtte tas, og slik som sit-sen er går det jo etter beregningen. Bordet avblokerte ved å legge kløver 10 på damen.

Vest fortsatte nå med spar 10, blindemann kom inn på esset, og uten betenkning kastet Syd ruter 7! Dermed oppnår han å fremkalle en automatisk skvis. Posisjonen er denne:

♠ 10 9	♠ E 8	♠ 7
♥ D 10	♥ 9 6	♥ 8 7 4
♦ 10 8 4	♦ Kn 6	♦ 5
♣ Ingen	♣ 6	♣ Kn 7

♠ Ingen	♠ 7 6 2	♠ E 8
♥ E Kn	♥ 8 7 4 3	♥ 9 6
♦ 9 7 2	♦ K 5	♦ Kn 6
♣ E 8	♣ Kn 7 5 4	♣ 6

Nå var det ingen tvil om at ni stikk var innen rekkevidde. Etter to kløverstikk — finessen på ess, 8 var jo nesten ikke spennende engang — var det bare å spille ruter knekt og så sette Vest inn ved hjelp av spar 8. Vest ville så måtte spille ut fra dame, 10 i hjerter. Men Syd så en pen sjanse til å få et overstikk hvis Vest også hadde ruterholdet.

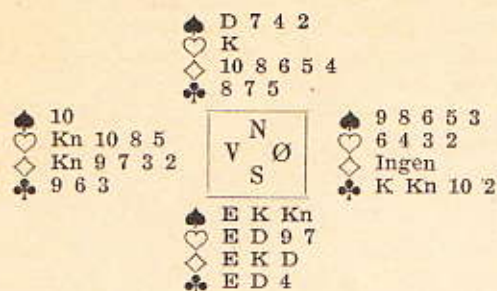
Som sagt kom Nord inn på spar ess og Syd kastet ruter 7. Så fulgte kløver 6, Øst la 7 og Syd 8. Men da han så fortsatte med kløver ess var Vest skvist i tre farger. Kaster han en spar eller hjerter, er resten enkelt. Men hvis han leger en ruter og bare beholder ruter 10, spiller Syd ruter 9 opp til knekten, og nå blir Vest skviset igjen fordi ruter 6 er blitt god!

Ved nærmere ettertanke oppdaget jo også de 11 andre Syd-spillere i turneringen at det ikke hadde vært noe større offer å kaste ruter 7, for sekseren hos blindemann er nøyaktig like høy. Men etterpå kommer tynt øl, sa mannen.

Det neste spill — fra den samme turneringen — viser fremragende plan-

legging, fremragende motspill, og en sjelden skvis.

Syd gir. Begge i faresonen.

Syd åpnet korrekt med 3 grand, og Nord sa 5 grand — ett trekk mer for hver honnør. Hvorpå Syd sa 6.

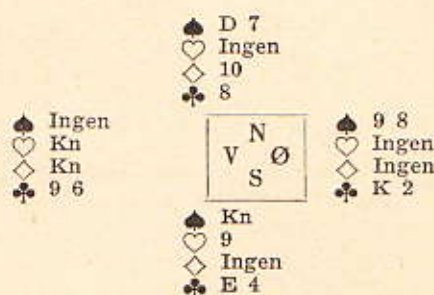
Vest spilte ut hjerter knekt, og dermed drepte han øyeblikkelig en viktig inntøst på bordet. Nå kunne Syd bare spille seg inn ved å stikke spar knekt med damen, og det ville koste et stikk med mindre sparene satt fordelt 3—3. Likevel ville det være nok til 12 stikk hvis ruterne satt 3—2, ja selv om de satt 4—1, men i så fall måtte riktignok knekten være helt naken. Syd var imidlertid ikke av dem som stoler på en gunstig sits. Han tenkte at hvis ruterne ikke går, så avhenger kontrakten ikke bare av 3—3 fordeling i spar men også av en vellykket finesse i kløver. Den siste var ikke til å unngå, for et innspill ville bli alt for risikabelt for motparten satt med to godspilte kort, både ruter knekt og hjerter 10.

Syd spilte derfor straks en kløver fra blindemann. Øst la for sikkerhets skyld tieren for det tilfelle at Syd satt med E, D, 9. Damen beholdt stikket. Men da så ruter ess ble spilt, kom den sørgelige sits for dagen. Øst saket en spar, og dermed fikk Syd et svakt håp om at denne fargen kunne godspilles. Han spilte derfor spar ess og konge, men Vest fulgte bare en gang og saket en ruter. Så var også det håpet knust.

Slik var situasjonen da Syd oppdaget muligheten for et meget enkelt innspill. Han ville spille alle sine topp-

kort, inklusiv kløver ess, og i tolvte stikk ville han sette Øst inn ved hjelp av kløver 4. Så måtte blindemann få siste stikk for spar dame. Det var virkelig svært enkelt. Men Øst var på sin post. Her skal De se hva han gjorde.

Da Syd spilte sine to gjenværende ruterhonnører, saket Øst ganske rolig to små hjertere. Så kom hjerter ess, og Øst fulgte farge. Men da så Syd fortsatte med hjerter dame, skjønte Øst at det var fare på ferde og kvittet seg med kløver knekt. Stillingen blir dermed denne:

Syd spilte nå kløver ess, og Øst la kongen! Det er overlegent og flott gjort, men Syd er heller ikke tapt bak en vogn. Han fortsetter med spar knekt, og nå viser det seg at Østs dyktige avkast har lesset en ny byrde på Vests skuldre. Han blir nødt til å holde kløver, i tillegg til det han har å passe på fra før av, og resultatet er at han blir ettertrykkelig skviset i tre farger. Hvis han saker en kløver eller en hjerter, blir enten kløve 4 eller hjerter 9 god. Og hvis han kaster ruterknekten, går Syd inn på bordet med spar dame, og ruter 10 gir ham det tolvte stikket.

Det er slik det skal gjøres.

Kontingenten

må betales snarest.

NORSK BRIDGEMAGASIN

Kongensgt. 4, Oslo.

UNGE HANSEN

Rolf Bøe.

Unge Hansens klubb hadde i en pokalturnering nådd fram til finalen, men her skulle de møte byens sterkeste lag, storfavorittene i årets Norgesmeesterskap. Nederlaget var sikkert nok, men de skulle da spille først.

Unge Hansen var i storform, og de første spillene gikk svært så pent. Og i det femte eller sjette spillet ble følgende kort delt:

♠ 9 8		♠ Kn 10 7 3 2				
♥ 9 5 2		♥ 8 7				
♦ K D Kn 10 4 3		♦ 8 7 6 5				
♣ 10 5		♣ 7 6				
♠ E 5 4	<table style="margin: auto; border-collapse: collapse;"> <tr><td style="padding: 2px;">N</td><td style="padding: 2px;">Ø</td></tr> <tr><td style="padding: 2px;">V</td><td style="padding: 2px;">S</td></tr> </table>	N	Ø	V	S	♠ Kn 10 7 3 2
N	Ø					
V	S					
♥ E 6 4		♥ 8 7				
♦ E 9		♦ 8 7 6 5				
♣ E 8 4 3 2		♣ 7 6				
♠ K D 6						
♥ K D Kn 10 3						
♦ 2						
♣ K D Kn 9						

Unge Hansen hadde meldt 3 grand, Vest doublet, og siden det hittil var gått så fint dristet unge Hansen seg til å redoble. Vest begynte med kl. 3, og unge Hansen stakk med damen. Så kom ruter, Vest måtte stikke andre gangen. Men hva var det, hadde ikke Nord tieren? Å, nå hadde han spilt for fort igjen. Han var jo inne på bordet på kl. 10, og så hadde han ødelagt 5 deilige ruterstikk ved ikke å se seg for. For det var vel små sjanser til å komme inn på bordet mer, motparten ville nok søge for det. Stakkars ham, nå kunne han like godt slutte å spille bridge, for nå ville vel guttene ikke ha noe mer med ham å gjøre. *Slike* tabber ville de vel aldri tilgi. Og så den kjeften han ville få.

Han satt lenge i sine triste tanker, men mannen seg endelig opp og spilte hj. K. Vest stakk øyeblikkelig, og trakk ennå en liten kløver. Øst måtte jo ha knekten og nieren, for hvem kunne være så idiotisk at han stakk over tieren hvis han hadde hatt et mindre kort. At ikke Øst dekket tieren med knekten kunne forklares derhen at han

forsto Syd hadde en høy honnør singel igjen, og at den i alle tilfelle måtte spilles.

Altså, liten kløver fra Vest, og nå var resten lett. Liten hjerter til nieren på bordet, alle ruterstikkene, unge Hansen la alt annet enn hjerter, og bordets siste hjerter var den nødvendige hjemkomsten. 2 redoblede overstikk og pluss 1700 i score.

Spør om Nord var fornøyd. En så elegant spilleføring hadde Nord aldri sett, og det var ikke måte på alle de lovordene unge Hansen fikk. Tilskuerne lo, mens Øst satt og mumlet noe om vanvittig motspill.

Litt senere skulle Vest gå i vannet igjen. Han var havnet i 6 spar, og hadde følgende kort å operere med:

♠ 7 6 4		♠ E D 10 5 3				
♥ D Kn 10		♥ E 8 5				
♦ 9 6 2		♦ E 7				
♣ Kn 9 7 6		♣ 5 3 2				
♠ K Kn 9 8 2	<table style="margin: auto; border-collapse: collapse;"> <tr><td style="padding: 2px;">N</td><td style="padding: 2px;">Ø</td></tr> <tr><td style="padding: 2px;">V</td><td style="padding: 2px;">S</td></tr> </table>	N	Ø	V	S	♠ E D 10 5 3
N	Ø					
V	S					
♥ K 3		♥ E 8 5				
♦ K 8 5		♦ E 7				
♣ E D 10		♣ 5 3 2				
♠ Ingen						
♥ 9 7 6 4 2						
♦ D Kn 10 4 3						
♣ K 8 4						

Hj. D kom ut, og Vest så at kontrakten var omtrent sikker. Men han var en god spiller, og bestemte seg for å spille så safe som mulig. Han trakk ut trumfen, eliminerte begge de røde fargene, og stillingen var:

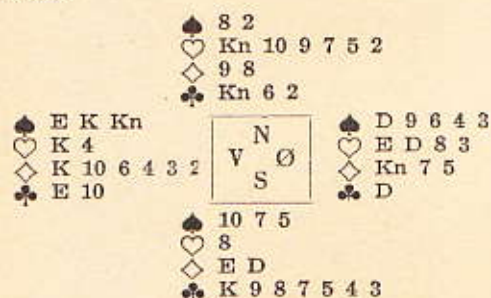
♠ 10		♠ 8				
♥ Ingen		♥ Ingen				
♦ Ingen		♦ Ingen				
♣ 5 3 2		♣ E D 10				
♠ Ingen	<table style="margin: auto; border-collapse: collapse;"> <tr><td style="padding: 2px;">N</td><td style="padding: 2px;">Ø</td></tr> <tr><td style="padding: 2px;">V</td><td style="padding: 2px;">S</td></tr> </table>	N	Ø	V	S	♠ 8
N	Ø					
V	S					
♥ Ingen		♥ Ingen				
♦ D Kn		♦ Ingen				
♣ K 8		♣ E D 10				

Stolt over sin egen dyktighet trakk Vest nå en liten kløver, og knep med

tieren på bordet. Denne kontrakten skulle ingen ta fra ham.

Unge Hansen var uheldig igjen, han trakk galt kort, og plutselig lå kl. 8 på bordet. Nord så forbauset opp, og unge Hansen så svært skyldbetyngt ut. Vest hadde heldigvis ikke sett dette, han hadde fått det travelt med å tenke. Nord måtte ha begge de manglende kløverhonnørene, og da ville enhver landeveistraver få 7 trekk ved å ta dobbeltsaksen. Han fikk prøve på 7 han også, ellers ville han tape spillet. Han trakk sp. 8 og stakk over med sp. 10, unge Hansen la ru. Kn, og så kom en fornyet kløversaks. Men om forlatelse, til Vests store forskrekkelse kom kl. K fra unge Hansen, og ruter-damen ga beten.

Et par spill senere kom unge Hansen i 2 doblede grand med følgende kort:

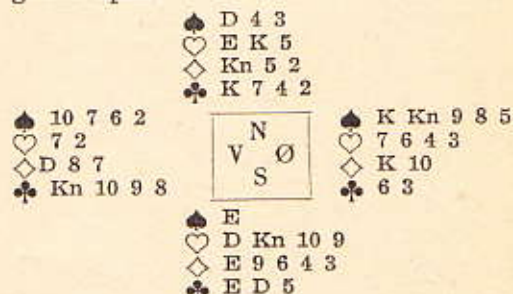
Kontrakten var som nevnt 2 grand doblet i Syd. Spør ikke om hvordan unge Hansen hadde havnet i 2 grand, vi skal ikke være så vennelig å røbe det. Vest begynte med ru. 4, Øst la knekten, men unge Hansen synes han la kongen, og stakk med esset. Så kom kl. K, Vest tok esset, og spilte ennå en liten ruter. Øst måtte jo ha damen.

Men, om forlatelse, Vest oppnådde ennå en gang å bli forskrekket. Som lyn fra klar himmel kom unge Hansens ruter-dame, og 6 kløverstikk ga det ønskede trekantall. Resten ble overlatt motparten.

Unge Hansen pustet lettet ut, han hadde i ånden sett en mengde beten i form av spar- og hjertestikk. Nord var overstrømmende, men hva var det for noe han pratet om ruteresset? Hvafor-

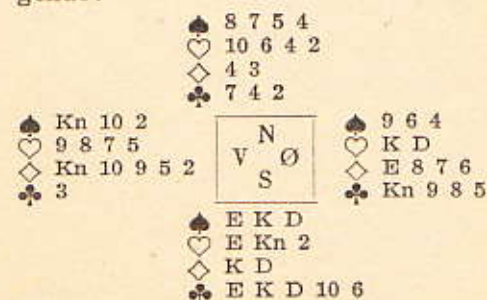
noe? Hadde han stukket *ruter-knekten* med esset? Neida. Det var da virkelig kongen Øst hadde lagt i første stikk? Unge Hansen forsto ingenting. Men Nord lo. Make til beskjedenhet, her hade unge Hansen lagt en elegant felle for Vest, og så er han så beskjeden at han sier det er feilspill.

Motparten var nå fullstendig deprimerert, og bedre ble det ikke i følgende spill:

Unge Hansen var havnet i 6 ruter, kl. Kn kom ut. Unge Hansen fant ingen annen sjanse enn at Vest hadde 2 honnører dobbel i trumf, og valte å spille på det. Han trakk derfor ru. 3. Men nå våknet Vest. Unge Hansen hadde gjentatt ruterne, hva var dette for slags spill? Ånei, den gikk han nok ikke på. Makker måtte ha spar eller hjertestikk, og så skulle unge Hansen prøve å trylle bort et trumfstikk ved å spille liten fra E K. Ånei, han var for gammel til den. Han stakk øyeblikkelig med ru. D, og opdaget etterpå at det var den eneste måten unge Hansen kunne vinne kontrakten på.

Det siste spillet før pausen var følgende:

Unge Hansen åpnet med 2 kløver, Nord sa 2 grand, og til slutt havnet

unge Hansen i 5 kløver. Ruter kom ut, Øst stakk og ga mer ruter, og unge Hansen kom inn. Han slo E K i kløver, men stanset da han så Vests renons. Han var mildt fortvilet. Nå ble det nok bet, og det var sikkert alt for høyt meldt. Nå ville det bli kjeft, synd at det skulle gå slik, når han hadde klart seg så fint gjennom hele omgangen.

«Du får spille ferdig,» sa Nord rolig.

Unge Hansen hadde ikke anelse om hvilket kort han skulle spille, men bestemte seg til slutt for å ta stikkene i sidefargene. Han trakk 3 ganger spar og hj. E, og fortsatte med hj. Kn. Stillingen var:

♠ Ingen	♠ 8	♠ Ingen
♥ 9 8	♥ 10 6	♥ Ingen
♦ Kn 10	♦ Ingen	♦ 7 6
♣ Ingen	♣ 7	♣ Kn 9

♠ Ingen	♠ Ingen
♥ 2	♥ Ingen
♦ Ingen	♦ D 10 6
♣ D 10 6	

♠ N	♠ O
♥ V	♥ S

Øst returnerte ruter, og unge Hansen stjal med kl. 6. Men da han skulle legge et kort på bordet, stanset han plutselig. For en tosk han var. Øst kunne jo ikke ha flere hjerter, og når han nå fortsatte med hj. 2 ville han stjele. Hadde han ennå bare lagt hj. 2 på egen hånd, og stjålet på bordet, så kunne han spilt spar og håpet på at Øst hadde en spar igjen. (At spar 8 var den trettende hadde han glemt, og han var heller ikke oppmerksom på at han eventuelt måtte ha stjålet sp. 8.)

Men plutselig så han sjansen. Det var jo ikke forsent ennå, han kunne stikke over med kl. 7 på bordet, og trekke sp. 8. Som tenkt så gjort. Øst la en ruter til, unge Hansen la hj. 2, og spillet var vunnet, idet bordet var inne i det tolvte sticket.

Slik lovprisning som nå hadde unge Hansen aldri vært ute for. Lagkameeratene — Øst-Vest var ferdig og var kommet bort for å se på — kappedes

om å finne de mest smigrende uttrykkene, og til hans store forbauselse fikk han ros av motspillerne også. Det var mesterlig spilt, undertrumping coup var det ikke mange som tok ved bordet.

Undertrumping coup, hva var det for noe? Unge Hansen ante det ikke, og er ennå idag ikke klar over at det var kastet av kl. 6 som skaffet ham berømmelsen. Han var bare glad over at det var gått bra *tiltross* for den tabben med kl. 6. Men det sa han selvfølgelig ikke, han hadde såpass vett at han lot

REVIDERT VIENNA

av
ROLF BØE

Vil man hevde seg i den stadig hardere konkurranse, må man kunne Vienna til bunn, og hertil skulle Rolf Bøes bok være et ypperlig hjelpemiddel.

Leif Christiansen
(Aftenposten.)

Heftet kr. 7,95

Fåes hos bokhandlerne

A. M. HANCHES FORLAG
OSLO

En bridgeprat med Halle.

I «*Nordisk Bridge Revy*» foreslår de fire «soneredaktører» — eller hva jeg skal kalle dem, — svensken Eric Jannersten, dansken Aksel J. Nielsen, finnen Henrik Furuhjelm og nordmannen Rolf Bøe, at vi skal slutte med å si at «vi spiller Culbertson», av den simple grunn at det system de fleste nordiske turneringsspillere bruker ikke har så meget til felles med Culbertson lenger. I virkeligheten — hevdes det — har vi utviklet et eget system her oppe i Norden, som i sine hovedtrekk brukes av spillere i alle fire land, og dette systemet har det redaksjonelle kollegium bestemt skal hete «*Scandia*» (!). Vi spiller *Scandia*!, skal vi heretter si, dermed frigjør vi oss fra «amerikansk overhøyhet» og står på egne ben.

Hvor jeg er uenig!

Kollega Rolf Bøe, som begrunner forslaget i en lengere artikkel, og de tre andre som støtter opp om den, vil sikkert tilgi når jeg sier, at jeg ikke kan minnes noe påfunn på bridgens område som har forekommet meg til de grader malplisert.

Tenk, vi spiller *Scandia*.

* * *

Rent bortsett fra at selve navnet får en til å tenke på et fly eller aller helst på en tredjeklasses sjømannskneipe i Brooklyn eller Amsterdam, er det jo ikke sant, at vi har forlatt Culbertsons system. De som ikke spil-

som om under... (hva var det nå det het?) var dagligdags for ham.

Det ble sammenlignet, og det viste seg at unge Hansens klubb ledet med 25-7 pluss atskillig i score, en ledelse som det var umulig for motparten å ta igjen, selv om de innhentet en stor del av den. Sluttresultatet ble 68-60, og ennå en pokal havnet på hyllen til unge Hansen, som hadde skaffet dem seieren.

ler Vienna (som forøvrig også består av 75 % Culbertson) spiller et system som i *alt vesentlig* er utarbeidet av Ely Culbertson; hvis hele ånd og grunnide er Ely Culbertsons; hvis konvensjoner er hans; hvis teknikk er hans; og hvis struktur er hans.

Det er riktig nok, at vi på enkelte punkter har justert systemet, men å justere et system er ikke det samme som å ha laget et nytt; om jeg klipper halen på en schäfer, så er det fremdeles en schäfer, og ikke en pekingseser eller en bulldogg.

Det er nok så at vi i Norden bruker spørremeldinger og Blackwood. Men selv om spørremeldingene ikke lenger er en integrerende del av Culbertsons system, er de hans *oppfinnelse*, et produkt av hans fantasi, av hans tankes stringens, av hans uforliknelige analytiske evne. Den 4 grandkonvensjonen vi bruker er sant nok utarbeidet av Blackwood, men hvis er selve ideen om en konvensjonell grandmelding på 4-trinnet med det essvisende svar?

Det sies at vi har forlatt Culbertsons system i og med vi ikke bruker hans nye svake grandåpning, men den sterke (som også er hans), i og med vi lar pass hos doublerens makker etter redobling bety styrke (slik som Culbertson opprinnelig har lært oss) eller i og med ny melding hos åpneren på 3-trinnet brukes som rundekrav (også opprinnelig innført av Culbertson som en nødvendig konsekvens av hans spørremeldinger).

Ikke noe av dette betyr at vi er gått over til et nytt system, ennsi laget vårt eget, det betyr bare, at vi har forbeholdt oss å velge mellom de forskjellige alternativer som han så generøst har stillet til vår rådighet.

Og så skulle vi kvittere med å slette ut hans navn som betegnelse på det system som han har utarbeidet i hver minste detalj og som vi fremdeles følger i alle dets hovedtrekk.

Nei, så fattige er vi ikke i Norden.

Og er det nå så ensartet det systemet som brukes her i Norden? Vel, de aller fleste ekspertspillere (skjønt ikke alle) bruker spørremeldinger, men hvilke? Noen lave, noen høye, mange svensker og dansker er endog gått over til å la hver hoppmelding hos åpnerens makker være spørremelding. Men hva av dette er Scandia? Og er Scandia sterk grand eller svak? (jeg er slett ikke sikker på at den svake er så upopulær). Herbert-svar eller ikke Herbert-svar? Ny farge hos åpneren på 1-trinet, er det krav eller ikke krav — i Scandia?

Eller 2-åpningen, som også nevnes som et eksempel på, at vi har fjernet oss fra Culbertson; mener Scandia at en skal ha flere honnørstikk enn tapere eller at summen av honnørstikk og spillestikk skal være mer enn 13? Ett er sikkert, *begge* disse beregningsmåter har Culbertson lært oss, mens regelen til Schwartz, som jeg forøvrig selv har anbefalt for mindre rutinerte spillere) er knapt en eneste ekspert som bruker.

Den tid er forbi, sier den danske redaktør, Aksel J. Nielsen, at vi skal la oss all ting diktere utefra. Og Bø skriver, at vi «ved navnet Scandia markerer at det er det nordiske systemet, et system som utvikles i den retning som De og jeg og alle de andre i Norden ønsker, og ikke som det passer seg for en amerikansk businessman».

Men kjære venner, har dere virkelig latt dere *diktere* noen ting? Har ikke dere — som alle vi andre — prøvet og vraket, brukt noe av de siste årgangene og noe fra de eldre modeller, og av og til også funnet på noe selv? Den amerikanske businessman har da virkelig ikke gjort annen skade enn å selge bøker, uten å tvinge noen til å kjøpe dem. Det samme har mange av oss andre gjort, men hva det nå enn kan komme av, så er hans gått i millioner av eksemplarer og millioner av bridgespillere, de nordiske bridge-redaktører innbefattet, spiller stort sett etter de linjer som han har trukket opp. Hvor langt Bø og Nielsen gjør det, vet jeg ikke. Men skulle de

sette seg ned som makkere, vil jeg ikke råde dem til å bruke Scandia før de får klarlagt hva det innebærer.

* * *

Finnen Furuhjelm har forsåvidt rett når han sier, at Scandia må ha en slags Gold Book, hvor det presis fastslås på hvilke punkter dette systemet avviker fra Culbertson.

Og Jannersten er ved selve poenget når han skriver:

Vi bør dock inte slå oss til ro med å hitta på et bättre namn för vårt sett att bjuda. Vi bör gjennom å berättas för hvarandre om våre erfarenheter — helt enkelt gjennom samarbete — fila av en del ujamnheter och få variationene av Scandia till et minimum.

Det er innholdet som må lages først, ikke etiketten. Først systemet, så navnet. Man lager ikke et nytt system, ved å pønske på et nytt navn. Det er for lettvin, og dertil illojalt overfor systemets opphavsmann.

Men jeg tror heller ikke at man kommer noen vei ved å kodifisere avvikelserne, slik som Jannersten og Furuhjelm foreslår. *Nettopp ikke her i Norden*. Jeg har selv advart mot all denne forvirrende mangfoldighet av konvensjoner, som nå er i bruk. *Men en viss nuansering må og skal det være*. Dette med å file av ujevnheter og få variasjonene til et felles nordisk minimum, det vil ikke gå. Man får ikke en forsamling av norske turneringsspillere til å sprette snorrett i været og istemme unisont: Vi spiller Scandia! Dertil er det for mye individualisme på disse breddegrader, og jeg skulle tro at det samme gjelder de øvrige nordiske land. Nei, la ujevnheterne være, variasjonene også. De er selve Nordens særpreg, mer enn noe annet. All uniformitet, enhver autorisert ensrettethet, hva enten det gjelder kulturpolitikk eller bridgesystemer, vil strande på selve folkekaraktären.

I samme øyeblikk vi får det nye fellessystem, vil noen bryte ut og lage et nytt Scandia.

R. Halle.

Bø's svar finnes på side 15.

I skyggen av Fredspalasset.

Selv i de fredeligste omgivelser kan man komme ut for voldsomme sinnsbevegelser, sa herr Vermeer og tente seg en ny sigar. Her skal De høre hva som hendte meg i selveste Haag, — Wilhelminas og Fredspalasset by, settet for den internasjonale domstol, en by hvor man skulle vente å finne saktmodige blomsterelskere og ikke nerve slitende gamblere. Jeg var gått inn i den fine gamle klubben Cerrle International, og der ble jeg presentert for tre typiske hollendere, en advokat, en lege og en bankier. Det var noen høyst solide herrer av den typen som ikke engang blinker med øyenlokkene om de opplever et veritabelt jordskjelv. La oss kalle dem Tromp, De Ruyter og De Witt, så fornærmer vi dem i allfall ikke, for disse navnene tilhører egentlig tre av de mest berømte admiraler i Nederlands historie.

Vi ble fort enige om at en liten bridge er det beste man kan ta seg til (kanskje bortsett fra en lang bridge), og jeg trakk dr. De Ruyter som min makker. Advokat Tromp viste seg snart å være en av disse gudsforgående knektene som aldri lar deg slippe til hvis du er i faresonen og har noe under streken. Da åpner han prinsippielt med en grand hvis han har så pass som seks kløver med knekt, 9 i toppen og en konge utenom. Bankier De Witt var derimot av de forsiktige og hyggelige mennesker som sverger til bombesikre regler — «alltid lavt på i annen hånd», «honnør på honnør» og lignende. Om min egen makker har jeg ikke annet enn de beste lovord, han var en stø og god bridgespiller, men kanskje tilbøyelig til å bli en smule over-psykisk når han kom ut for en psykisk mot-spiller.

Vi hadde gjort det ganske bra, han og jeg, og i tredje robber var vi kommet i faresonen med 80 under streken, da advokat Tromp som satt Øst, ga meg (Syd) disse kortene:

♠ D Kn 10 9
♥ E 6 2
♦ D 8 7 6
♣ E D

Øst tok opp kortene sine, gransket den et øyeblikk og sa med frisk optimisme i stemmen: En spar!

Jeg sa en grand uten større betenkeligheter, og Vest (De Witt) sa 2 hjerter.

Men så gikk det løs i vill galopp: Nord (fult): 2 spar!

Øst (tydelig skremt): 2 grand.

Syd tvilende, men med et blick på regnskapet): Tre ruter.

Vest (forsiktig): Pass.

Nord (mildt spørrende): Fire grand?

Øst (uten å rødme): Pass.

Syd (Blackwood for alle pengene): 5 hjerter.

Vest (idet han tok sigaren ut av munnen): Dobler!

Nord (med barberblad i stemmen): 7 ruter!

Øst (litt nølende): Dobler...

Syd (det er alltid lurt å redoble en slemkontrakt): Redobler!

Dermed stoppet meldingene, til alles forbauselse, og Vest spilte ut hjerter konge.

Det skal sies til min uvisnelige heder at jeg ikke foretrakk en mine og ikke ytret en stavelse da blindemann kom på bordet i all sin ynkelighet:

♠ E 2
♥ 9 8
♦ E K Kn 5
♣ Kn 9 8 7 3

Det tok meg nesten ti minutter å finne ut av situasjonen. Jeg hadde da sett noen og tyve sjanser for å gå et hvilket som helst antall betar mellom en og seks, og en enkelt, fjern mulighet for en slik fordeling at spillet kunne reddes. Kløverne måtte sitte 3—3 med kongen hos Øst. Ruterne måtte være fordelt på en meget spesiell måte. Øst måtte ha minst tre hjerter og tre

små spar, — den siste hypotese forekom meg å være psykologisk forsvarlig, i betraktning av hans opplagte bløffåpning. Iallfall var det en sjanse jeg var nødt til å ta, jeg følte meg faktisk som en druknende og grep etter det legendariske halmstrå — skjønt halmstrået i mitt tilfelle neppe fortjente en så smigrende betegnelse.

Jeg tok altså utspillet med hjerter ess, og fortsatte med spar dame. Vest la treeren, og finessen holdt.

Så spilte jeg spar 9 til esset, og i fjerde stikk startet jeg med ruter ess fra bordet. Vest la ruter 10! Nå kjente jeg at små grøss av glad forventning begynte å krype oppetter ryggen på meg, og skyndte meg å spille opp til kløversaksen. Damen fikk beholde stikket. Videre til fjerde finesse! Spar 10 — ikke knekten — spilles opp mot bordet, som nå er renons i spar. Vest tenkte seg om og la sekseren. Vekk med hjerter 9, og det i en bråfart! Øst ser ut som en lang strømpe og følger med spar 8.

Resten var naturligvis enkelt nok. Sitsen var denne:

Dr. De Ruyter.

♠ E 2
♥ 9 8
♦ E K Kn 5
♣ Kn 9 8 7 3

De Witt

♠ K 6 5 3
♥ K D 7 5 4
♦ 10
♣ 6 5 2

	N	
V	Ø	
	S	

Tromp

♠ 8 7 4
♥ Kn 10 3
♦ 9 4 3 2
♣ K 10 4

Vermeer

♠ D Kn 10 9
♥ E 6 2
♦ D 8 7 6
♣ E D

I syvende stikk ble hjerter 2 trumfet med ruter 5.

Åttende sikk: Kløver ess.

Niende sikk: Hjerter 6 ble trumfet med ruter knekt.

Tiende sikk: Kløver åtte — og Østs konge — ble trumfet med ruter 7.

Ellevte sikk: Spar knekt — og Vests konge — ble trumfet med ruter konge, som også i forbifarten tok med seg Østs ruter 3.

Tolvte og trettende stikk: Damen og åtteren i ruter satt bak Østs 9—4..

Vær så snill å notere 2760 poeng takk. Bondefangeri på Jernbanetorget er rene søndagsfornøyelsen i forhold til denslags bedrifter. Og nota bene: det har ingen ting å gjøre med godt spill. Det er bare en beretning om kjempeflaks og masse mord i skyggen av Fredspalasset.

Rolf Bøe:

Begynner - Bridge

Skrevet spesielt for nybegynnere, men passer ypperlig også for alle viderekomne, unntatt de rene eksperter.

Utdrag av presscuttalelsene:

Det har vært vanskelig å finne bøker en trygt kan anbefale for den store skare som hvert år ønsker å ta fatt på bridge-spillet. Rolf Bøe har imidlertid lyktes så godt at vi trygt kan anbefale boken som julepresang.

Sverre Haagensen i Verdens Gang.

Boken er meget godt skrevet . . . De tidligere skrevne bøker har alle den feil at de er for vanskelige for begynnere, men denne boken er meget lett-fattelig . . . Som lærebok i bridge vil jeg anbefale den på det varmeste.

Bøckmann Pedersen i Tønsberg Blad.

Fremstillingen er klar, grei og oversiktlig.

Erling Wagle i Dagbladet.

Det er meget godt å si om denne boken . . . Den tynger ikke med for lærde og omfangsrige utredninger, men gir i et greit og lett språk det som trengs . . . Nybegynneren har her en god basis for sin utvikling, og en hel del alminnelige spillere trenger uten tvil den dosis viden som de her får på en måte som hverken trettet eller anstrenger. Jeg gjentar — boken er god.

Isak Nielsen (Sadar Sahib) i Norsk Bridgemagasin.

HANCHE

«Scandiasystemet»

Svar til R. Halle fra Rolf Boe.

NB. Før De leser dette så studer Halles Bridgeprat på side 11.

Det ser ut som om Halle delvis har misforstått min artikkel i *Nordisk Bridge Revy*, og jeg vil derfor få lov til å komme med noen bemerkninger.

Det er en selvfølge at jeg aldri har tenkt å fraskrive Culbertson æren av å ha skapt den moderne meldeteknikken, det ville være både dumt og latterlig, fordi ethvert slikt forsøk ville falle pladask til jorden. Jeg kan blankt underskrive alt det vakre Halle skriver om ham, ja jeg skal være villig til å skrive under på meget mer i den retningen også, hvis det skulle bli aktuelt.

En annen ting er at hvis vi skulle kalle alle de systemer som i det vesentlige baseres på Culbertsons idéer for Culbertsons system, ville det overhodet ikke bli andre systemer i verden. Såvidt jeg vet er Vienna det systemet som adskiller seg mest fra Culbertsons, og selv dette er etter Halles egen uttalelse 75 % Culbertson. La oss ikke diskutere den nøyaktige prosentatsen, men godta Halles påstand her. Ingen av de andre systemene jeg kjenner, f. eks. *Acol*, *Two Club*, *One over One*, *Four Aces*, *Vanderbilt* osv. adskiller seg så meget fra Culbertsons som Vienna gjør.

Det burde være soleklart at et system som for 75 % vedkommende bygger på en enkelt manns idéer burde bære hans navn, hvis pietetsfølelsen skulle være avgjørende. Alt det vakre om pietetsfølelse hørte vi imidlertid ingen ting om den gang da Halle lanserte Vienna her i landet, i 1939. *Siden* er det ført temmelig meget nytt inn i dette systemet, den gangen måtte det da være minst 80—85 % Culbertson. Om vi når Scandiasystemet kommer i stand ikke er i stand til å påvise nøyaktig så stor endring fra Culbertson bli det imidlertid bare en gradsfor-skjell, som imidlertid er så pass stor at det fullt ut skulle berettigge et nytt navn, på samme måte som Vienna.

Grunnen til at vi ønsker et nytt navn er ganske enkelt at forskjellen fra Culbertson blir større og større. Jeg skal ikke her trette Dem med å gjenta alt jeg skrev i *Nordisk Bridge Revy*, men bare slå fast at forskjellen er der, og at den bli større og større. Med Culbertsons system må vi forstå det systemet som til enhver tid er beskrevet i hans siste Gold Book. Det er like feilaktig å påstå at den sterke granden er en del av Culbertsons system som å påstå at det skal 15 trekk til for å få utgang i spar. Det var engang slik, men den tiden er forbi.

Når bridgespillere setter seg ned ved bordet og sier at de spiller Culbertson, så lyver de bevisst. De forteller ikke at de bruker sterkt grand, de forteller ikke at de bruker Blackwood, eller de gamle svarreglene etter 2-åpning, eller spørremeldinger istedenfor cue-bids, fordi de ikke orker all denne oppramsingen hver gang. (En gallupundersøkelse viser både for Oslos og Stockholms vedkommende at 15 % av spillerne bruker Culbertsons nye grand-åpning). Eller de orker oppramsingen, med det resultat at flere kostbare minutter går bort. Dette er i høyeste grad upraktisk, det ville falle langt lettere hvis vi kunne få et standard-system som lå langt nærmere det flesteparten bruker. (For ikke å snakke om vanskelighetene når ukjente spillere skal spille sammen). Det ville også gjøre det hele langt enklere for bridgeforfattere og bridgelærere. Slik som stillingen nå er, har man valget mellom å skrive om (eller å lære fra seg) en hel del konvensjoner som bare noen få i Norge idetheletatt kjenner, og praktisk talt ingen bruker, eller å komme med de vanlige justeringene av systemet.

Det siste byr på enkelte vanskeligheter. Hvis man vil holde seg strengt til sannheten, må man beskrive hver konvensjon slik som den står i Gold

E K S P E R T K L U B B E N

Novemberkonkurransen: 1. pr. Tor-mod Gjestland jr., Herøya. 2. pr. Jon Hellness, Bodø.

Desemberkonkurransen: 1. pr. Jac. A. Brekke, Oslo. 2. pr. Henning Riise, Borg pr. Hamar.

MARSOPPGAVENE

Oppgave nr. 8.

Det var dessverre en trykkfeil i denne oppgaven i forrige nummer, idet

Nord hadde fått 14 kort. Vi gir derfor oppgaven om igjen, og for kontrollens skyld ber vi alle om å sende løsning sammen med marsoppgavene.

Blindemann

♠ K 4
♥ K 8 4
♦ E 8 6 5 3
♣ 9 8 2

	N	♠ E D Kn 10 5
V	Ø	♥ 5 3
	S	♦ D Kn 4
		♣ E 7 5

Book, og etterpå komme med justeringene. Enhver med pedagogisk sans vil imidlertid innse at det er rivende galt å forklare forskjellige parallelle konvensjoner for begynnere, og la dem velge selv, eller komme med et lengere foredrag om at slik og slik. Det blir rett og slett *systematisk virvar*.

Jeg kan faktisk ikke forstå at det skal være noe galt å fjerne Culbertsons navn fra et system som han ikke selv anerkjenner. Han har nok laget en god del av konvensjonene, men oppbyggingen, sammensetningen av det hele, er ikke hans. Det er derfor ikke Culbertsons *system*. Han har — etter påtrykk av amerikanerne — oppgitt mange konvensjoner som han selv har laget. Når vi vil bruke disse konvensjonene kan vi ikke kalle det Culbertsons system, all den tid dette navnet er opp tatt ved det systemet som finnes beskrevet i Gold Book.

Men derfor kan vi selvfølgelig godt gi Culbertson all den honnør han fortjener, det er neppe for meget sagt å kalle ham grunnleggeren av den moderne bridge.

Min artikkel i Nordisk Bridge Revy var ment som *innledningen til en diskusjon*. Jeg kan derfor ikke svare Halle på de spørsmålene han stiller om hva Scandia mener. Scandia mener foreløbig ingen ting, systemet må først gjen-

nomarbeides og avfiles. Og til det arbeidet, som sannelig ikke blir noen lett jobb, inviterer vi alle som vil hjelpe oss. Scandiasystemet skal lages ved *samarbeide*.

Jeg kan ikke forstå at det her er snakk om noe diktatur og ensretning. I en og samme artikkel taler Halle om prøvning og vrakning på den ene siden, og ensretning på den andre. Jeg er selvfølgelig klar over at man aldri vil nå fram til et system som alle vil bruke, det er heller ikke ønskelig. Men vi kan ikke med denne begrunnelsen bare sette oss ned med hendene i fanget og si at vi ikke kan gjøre noe.

Vil vi prøve å få vekk en del av den forvirrende mangfoldighet av konvensjoner som er i bruk, har vi ingen annen vei å gå enn å skape et fast system, som ligger nærmere den vanlige meldeteknikken i Norden enn Culbertson 1948 gjør. Det skal bli grunnlaget, som vi skal bygge på. Siden kan man selvfølgelig skape sine egne konvensjoner innen dette systemet så meget man ønsker, og hvis utviklingen skulle føre den vanlige teknikken vekk fra grunnlaget så reviderer vi igjen. Men å la det skure som det gjør nå, hvor grunnlaget revideres på basis av amerikanernes utvikling, som er vidt forskjellig fra vår, *det* kan jeg ikke anbefale.

Ingen i faresonen. Meldingene:

Syd:	Vest:	Nord:	Øst:
1 ♥	pass	2 ♦	2 ♠
pass	pass	3 ♥	pass
4 ♥			

Vest spiller ut spar 8, Øst får for tieren, Syd legger treeren. Øst fortsetter med spar ess, Syd legger sekseren og Vest syveren. Hvilket kort bør Øst fortsette med? Begrunnelse.

Oppgave nr. 9.

Ingen er i faresonen. Meldingene har gått:

Syd:	Vest:	Nord:	Øst:
pass	1 ♣	dobl.	pass
2 ♦	pass	2 ♥	pass

Hva melder De nå som Syd med:

- ♠ D 5 3
- ♥ 8 7 4
- ♦ E K 8 7 3
- ♣ 7 5

Kort begrunnelse.

Oppgave nr. 10.

Ingen i faresonen. Meldingene har gått (Øst-Vest har bare meldt pass).

Nord:	Syd:
1 ♠	1 gr.
2 ♦	2 ♠
3 ♠	?

Hva melder De nå som Syd med:

- ♠ K Kn
- ♥ Kn 4 3 2
- ♦ D 10
- ♣ Kn 9 6 4 3

Kort begrunnelse.

Oppgave nr. 11.

Øst-Vest i faresonen. Meldingene har gått:

Nord:	Øst:	Syd:	Vest:
1 ♥	pass	2 ♦	pass
3 ♥	pass	3 ♠	pass
4 ♥	dobl.	?	

Hva melder De nå som Syd med:

- ♠ E 9 6 5
- ♥ Ingen
- ♦ E K 8 3 2
- ♣ E 9 6 5

Kort begrunnelse.

Oppgave nr. 12.

♠	E 10 5 2
♥	K 10
♦	9 5 3 2
♣	K 6 2

♠	Kn 7
♥	Kn 6 4 2
♦	D Kn 10
♣	E 8 7 5

Syd spiller 5 ruter etter følgende meldinger:

Vest:	Nord:	Øst:	Syd:
pass	pass	pass	1 ♦
pass	3 ♦	pass	5 ♦
pass	pass	pass	

Vest begynner med kl. D, Nord legger liten, Øst liten, og Syd legger fireren. Vest fortsetter med kløver knekt, Nord tar kongen, Øst stikker og Syd stjeler. Deretter kommer ruter ess (Vest viser renons) ruterkongen, hjerter ess, og hjerter dame, som Nord stikker over med kongen. Deretter kommer en kløver, som stjeles, og en ruter, som setter Øst inn. Hva skal Øst returnere nå? Hvorfor?

For disse oppgavene setter vi opp de vanlige premiene. Løsningene sendes Rolf Bøe, Eugeniengt. 1, Oslo, innen 10. mai.

LØSNINGER
TIL JANUAROPPGAVENE

Oppgave nr. 1.

Ingen i faresonen. Meldingene har gått:

Nord:	Syd:
1 ♥	2 ♦
3 ♣	?

Hva melder De nå som Syd med:

- ♠ 8 5 3
- ♥ K 10 8
- ♦ E K Kn 7 6
- ♣ Kn 4

Kort begrunnelse.

Svar: 4 hjerter 5 poeng. 3 hjerter 1 poeng.

Når makker tør vise en ny farge på 3-trinet, må det være sjanse til en utgang i hjerter. De bør derfor straks gå i 4 hjerter, for De skal ikke overlate til makker en avgjørelse som De best kan ta selv. 3 hjerter vil bare være en

preferansemelding, og De er altfor sterk til bare å preferere.

Når vi i det hele tatt gir poeng for 3 hjerter, kommer det av at det er så mange andre meldinger som er verre. Enkelte har foreslått 3 grand, f. eks., med den begrunnelsen at makker kan ha bare 4 hjerter. Det anser vi mindre sannsynlig etter meldingsforløpet, da ville han nok ha åpnet med 1 kløver, og ikke en hjerter.

Oppgave nr. 2.

Ingen i faresonen. Øst har åpnet med 3 hjerter. Hva melder De nå som Syd med:

♠ E K D Kn 8 7
♥ 8
♦ E D 10 8
♣ 8 5

Kort begrunnelse.

Svar: 4 spar — 5 poeng, 3 spar 2 poeng. De må gjøre noe for å vise Deres store styrke. La makker bare få ruterkongen, så har De en stor sjanse til å vinne 4 spar, ja selv med ruter knekt og 10, hvis han har noe slikt som tieren tredje, kanskje også dobbel, i trumf ved siden. De kan aldri vente at han skal melde frivillig hvis De bare sier 3 spar med en slik hånd, derfor må De ta skrittet fullt ut med en gang selv.

3 spar har fått poeng fordi kortene kan sitte slik at allerede det blir bet. Så en gang i blant, kanskje en gang av 10, vil det lønne seg å melde så konservativt. En dobling kan vi ikke gi poeng for. Dobling av en 3-åpning er valgfri, makker har lov til å passe med en svak hånd, og De kan være sikker på at han passer med f. eks. 3 små spar, 3 hjerter, kongen tredje i ruter og 4 kløver. Hva nå? 4 spar står som vann hos Dem, mens motparten kanskje klarer 3 hjerter og får utgang i steden.

Oppgave nr. 3.

Øst-Vest i faresonen. Øst åpner med 1 spar. Hva melder De nå som Syd med:

♠ E D 8 7
♥ 9
♦ E 10 7 5
♣ E Kn 8 6

Kort begrunnelse.

Svar: Pass 5 poeng, 2 ruter 2 poeng, 2 kløver 1 poeng, dobler — 0 poeng. De er ikke i noen god posisjon til å doble her, fordi motparten har meldt Deres sterkeste farge. Hvis De dobler, er det overveiende sannsynlig at makker regner med støtte i hjerter, og at han melder 2 hjerter selv med en temmelig tynn hånd. Og da kan De pakke sammen, 2 grand som enkelte foreslår ser ut til å være temmelig lettsindig. 4 HS hos Dem, tynn makker, og singelton i hans farge. Det ser ikke ut til å bli noen bra 2 grand.

Å si 1 grand er heller ikke bra, også her er det sjanse for at makker tar ut med 2 hjerter, og De har den samme historien. Enkelte av løserne har foreslått 2 ruter eller 2 kløver. Av disse meldingene liker vi 2 ruter best, fordi De senere kan få sjansen til å melde 3 kløver. Etter 2 kløver er De temmelig utenfor hvis makker skulle si 2 hjerter. Når 2 kløver likevel får et poeng, er det fordi meldingen tross alt er bedre enn dobler eller 1 grand, hvis makker nå sier 2 hjerter, må han iallfall ha litt å fare med.

Den beste meldingen er imidlertid pass. Hvis makker har noen styrke, blir det ingen ting igjen til åpnerens makker. De må da stole på at Deres makker setter meldingene igang igjen, etter pass hos Dem og tredjehånd. Og hvis makker er blank synes jeg synd på Dem hvis De får spillet selv, likegyldig hvilken kontrakt det blir, mens De kan få det meget morsomt hvis motparten skulle komme litt oppover.

Oppgave nr. 4.

♠ 8 4 2
♥ E 6
♦ E 4
♣ K D Kn 9 8 5

N	♠ 9 7 5
V	♥ 9 4 3 2
Ø	♦ 8 6 4
S	♣ 6 4 2

Meldingene har gått:

Syd:	Nord:
1 ♦	2 ♣
2 gr.	4 gr.
5 ♥	5 gr.
6 ♠	7 gr.

Vest begynner med spar dame. Har Øst i det hele tatt noe å si i dette spillet, og hva kan han i tilfelle gjøre? Kort begrunnelse.

Svar: Øst må legge spar 7 i første stikk, og forøvrig tviholde på sine spar lengst mulig. Hvis det skal være sjanse til bet, må Vest ha damen både i ruter og kløver. Han kan da imidlertid trues i en skvis, hvis han må holde sparene ved siden av. Hvis De holder spar 9 kan skvisen imidlertid ikke komme i stand. Makker kan aldri skvises i hjerter og ruter, fordi bordet ikke kan true i noen av disse fargene. Enhver skvis må derfor baseres på spar 8 på bordet som den ene truselen.

De gir derfor styrke i spar, ved å legge syveren, og ved første anledning passer De på å legge toeren, sekseren og åtterer i ruter, slik at makker får telling på denne fargen.

Noen av løserne har foreslått å legge spar 5, idet de påpeker faren for at nieren ellers kan bli fanget ved en finesse, hvis Syd skulle holde sekseren. Dette er vel neppe vel gjennomtenkt, selv om Syd skulle ha spar 6, eller spar 10 for den saks skyld, må kortet kastes før Vest vil bli presset i spar.

Vi anser kast av spar 7 i første runde for så pass viktig, for å gi makker beskjed om hva han skal kaste, at vi ikke kan gi mer enn 2 poeng for kast av spar 5, med begrunnelsen at Øst må holde spar 7 for å hindre en finesse.

Det er nettopp slike søkte poeng som gjør at et ellers godt planlagt motspill kan mislykkes.

Ad resultatene av september- og oktoberkonkurransen.

Her har vi i grunnen svært dårlig samvittighet, og ber leserne om unnskyldning for at en rekke navn var kommet bort. Feilen lå i at en bunke brev var forlagt. Vi ber om unnskyldning, og skynder oss å rette feilen ved å gi følgende tilleggspoeng.

4 poeng: Th. Egidius, Bærum, V. B. Nicolaysen, Sarpsborg, Odd Ravlo, Verdal.

3 poeng: Jon Hellness, Oslo, Finn Opsahl, Koppang.

2 poeng: Kristian Arnesen, Oslo, Joh. M. Arnesen, Oslo, Henry A. Carlsen, Tønsberg, Egil Caspersen, Strømmen, A. J. Falstad, Moss, Tormod Gjestland jr., Herøya, Alfred A. Helland, Algård, Ragnfred Hjelle, Bergen, Hans Jacobsen jr., Vestby, Birger Johansen, Drammen, Olav Kjerpeseth, Årnes, Thoralf Larsen, Tyssedal, Harald Lund, Lilleaker, Karl Netland, Voll på Jæren, Roar Nilsen, Sarpsborg, Kristian Svenning, Narvik, Bjarne Sylvan, Oslo, Torbjørn Taugbøl, Skogn st., Håkon Tokle, Isfjorden, Torolv Tveiten, Lø om Steinkjær, Olav Wego, Molde.

1 poeng: Oluf Bjerck, Florø, Haakon Gunnes, Skien, H. J. Grundt, Oslo, Henning Riise, Borg pr. Hamar, Olav Steinøygard, Sakshaug, L. Stormbo, Oslo, Bjarne Sunde, Florø.

Ad oppgave nr. 21.

Enkelte av løserne har spurt om vi ikke synes det er logisk å melde 6 grand som svar på Syds spørremelding i 5 kløver, for å vise 3. kontroll i 3 farger. Nei, vi synes det er i høyeste grad ulogisk. Her er begrunnelsen:

Når vi tillemper reglene for spørremeldinger, fordi det viser seg at makker ikke har noen ess eller konger, må det bli på samme måte som vi svarer på annen gangs spørremelding, når makker for har vist sine ess, eller

Bridgetidningen

Redaktør og ansvarlig utgiver
ERIC JANNERSTEN

Drottninggatan 112,
STOCKHOLM

Pris sv. kr. 10.— (ca. kr. 13,80 norske)

Abonnement tegnes ved
A. M. HANCHES FORLAG
Kongensgt. 4, Oslo. - Telefon 41 2181.

benektet at han har noen. Og da er det vanlige svaret grand for å vise den kontrollen det spørres etter, med den tillem্পning at man kan vise 2 kontrollere i farten ved å melde den andre fargen. Men hoppmelding i grand for å vise 3 kontrollere, *nei*. Det må da være tillatt å komme med en spørremelding uten å risikere å være nødt til å spille en syver. La Syd få

♠ E K D Kn x
 ♥ K D Kn x
 ♦ Ingen
 ♣ E K x x

Hva skal han med Deres ruter dame og dobbelton i hjerter?

Når det spørres etter et alminnelig meldingsforløp, er vi simpelt hen nødt til å hoppmelde for å vise 3 ess, fordi ethvert annet svar ville vise høyst 2 ess. Men i denne situasjonen blir det helt annerledes, idet vi utmerket godt kan komme igjen med en ny spørremelding i hjerter og få rede på det vi ønsker.

En annen ting, som d'herrer fullstendig synes å ha glemt, er den gylne regel om at man aldri skal vise flere uekte kontrollere ved en grandmelding. De har ikke lov til å melde i grand for å vise ess og *renonser*, hvorfor skal De da ha lov til å melde 6 grand her for å vise 2 dobbeltoner?

RESULTAT AV NOVEMBERKONKURRANSEN.

2 poeng: Kristian Arnesen, Oslo, Jac. A. Brekke, Oslo, Tormod Gjestland jr., Herøya, Haakon Gunnes, Skien, Jon Hellness, Bodø, Kristian Svenning, Narvik og Torbjørn Taugbøl, Skogn st.

1 poeng: Aage Bruvoll, Florø, Egil A. Caspersen, Strømmen, Arvid Evjen, Tromsø, H. J. Grundt, Oslo, Daniel Hvalrygg, Nøtterøy, Birger Johansen, Drammen, Olav Kristiansen, Narvik,

Thoralf Larsen, Tyssedal, Harald Lund, Lilleaker, Tor Lynneberg, Oslo, Harald Neergaard, Sandnessjøen, V. B. Nicolaysen, Sarpsborg, Finn Opsahl, Koppang, L. Stormbo, Oslo, Nils Stigum, Steinkjær, Bjarne Sunde, Florø, Elias Tønnesen, Stavanger, Olav Wego, Molde.

Ved loddtrekning ble 1. premie, 2 kortstokker i etui fra firma Emil Møestue A/S, Oslo, vunnet av Tormod Gjestland jr., Herøya, og 2. premie, kr. 10.- i kontanter, av Jon Hellness, Fredensborgveien 35, Bodø. Premiene blir sendt vinnerne i posten.

RESULTAT AV DESEMBERKONKURRANSEN

2 poeng: Jac. A. Brekke, Oslo, Otto Bolseth, Bergen, Andv. Børsum, Oslo, Alfred A. Helland, Algård, Jon Hellness, Oslo, Erik Jansen, Bergen, Birger Johansen, Drammen, Olav Kjerpe- seth, Arnes, Thoralf Larsen, Tyssedal, Harald Lund, Lilleaker, V. B. Nicolay- sen, Sarpsborg, Henning Riise, Borg pr. Hamar, Olav Steinøygard, Saks- haug, Leo Tveltdt, Tyssedal.

1 poeng: Kristian Arnesen, Oslo, Aage Bruvoll, Florø, Per Bø, Fåvang, Egil A. Caspersen, Strømmen, R. Dick- Henriksen, Oslo, Arvid Evjen, Tromsø, Tormod Gjestland jr., Herøya, Haakon Gunnes, Skien, H. J. Grundt, Oslo, R. Hjelle, Bergen, Th. Iveland, Birke- tveit pr. Kristiansand, Olav Kristian- sen, Narvik, Bjarne Mørck, Rjukan, Karl Netland, Voll på Jæren, Finn Op- sahl, Koppang, Magnhild Rinnan, Trondheim, Odd Ravlo, Verdalen, L. Stormbo, Oslo, Bjarne Sunde, Florø, Bjarne Sylvan, Oslo, Torbjørn Taugbøl, Skogn, Håkon Tokle, Isfjorden, Torolv Tveiten, Lø om Steinkjær, Olav Wego, Molde.

Ved loddtrekning ble 1. premie, 2 kortstokker i etui fra firma Emil Møestue A/S, Oslo, vunnet av Jac. A. Brekke, Frydenberg, Oslo, og 2. premie, kr. 10.- i kontanter, av Henning Riise, Borg pr. Hamar. Premiene blir sendt vinnerne i posten.